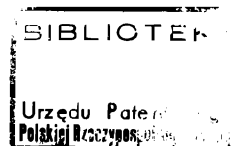

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 17530.

Kl. 72 d 5.

Société Française des Munitions de Chasse de Tir et de Guerre
(Anciens Établissements Gevelot & Gaupillat)
(Paryż, Francja).

Sposób zamykania nabojów myśliwskich.

Zgłoszono 4 grudnia 1931 r.

Udzielono 21 listopada 1932 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy sposobu zamykania nabojów myśliwskich w łuskach tekturowych.

Znane naboje myśliwskie są zamykane zapomocą rozmaitych przybitek, które, przeszkadzając ruchowi śrutu, powodują dużo strzałów nieudanych.

Większość środków, które mogą zastąpić przybitki, najczęściej można użyć dopiero na miejscu ładowania ze względu na nietrwałość tych zamknięć.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest nowy sposób zamknięcia nabojów, który nie przeszkadza ruchowi śrutu, a jednocześnie daje trwałe zamknięcie. Zalety tego zamknięcia są następujące: 1. zastępuje przybitki i usuwa wskutek tego przyczyny strza-

łów nieudanych, 2. zamknięcie to jest odporne na uderzenia i inne siły, mogące naruszyć zamknięcie, a jednocześnie należyce przytrzymuje śrut w łusce.

Zamknięcie to tworzy sama łuska. W tym celu koniec łuski tekturowej w odpowiedniej ilości miejsc rozcina się na pewnej długości bądźto ukośnie, bądź równolegle do osi łuski, bądź też wzdłuż łuku koła o dowolnym promieniu. Utworzone w ten sposób jęczyczki posiadają kształt czworoboków lub wycinków wieńca, połączonych jednym bokiem z łuską. Następnie jęczyczki te przygina się do śrutu tak, aby którykolwiek punkt boku, tworzącego koniec jęczyczki, dokładnie pokrywał się z osią łuski. Przy tem zaginaniu jęczyczki wskutek swe-

go kształtu wzajemnie zachodzą za siebie. To, zachodzenie języczków jeden za drugi zapewnia się zazwyczaj przez takie ich zaginanie, aby każdy języczek częściowo wchodził pod jeden sąsiedni języczek, a częściowo — pokrywał drugi. Wtedy języczki zostają dogięte do śrutu i unieruchomione przez wtłoczenie ich wewnątrz łuski.

Zamknięcie naboju według wynalazku niniejszego jest trwałe właśnie dzięki zachodzeniu języczków jeden za drugi.

W celu lepszego wyjaśnienia wynalazku na rysunku przedstawiono dwa przykłady jego wykonania.

Fig. 1 i 2 przedstawiają łuski, których końce są rozcięte w różny sposób; na fig. 3 uwidocznione jest wzajemne zachodzenie języczków jednego za drugi przed ich zagięciem, wreszcie fig. 4 i 5 przedstawiają łuski w widoku z góry przed wtłoczeniem języczków i po wtłoczeniu ich.

Na figurach tych łuska naboju jest oznaczona liczbą 1, a języczki — liczbą 2. Według fig. 1 języczki otrzymuje się przez ukośne rozcięcie, podczas gdy według fig. 2 — przez rozcięcie równoległe do osi łuski. W przedstawionych na fig. 4 i 5 wykonaniach przyjęto, że jeden z wierzchołków (np. A na fig. 3) czworoboku, który tworzy każdy języczek, pokrywa się z osią łuski.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób zamykania naboju myśliwskich, znamienny tem, że koniec łuski naboju rozcina się w odpowiedniej ilości miejsc na określonej długości bądź ukośnie, bądź równoległe do osi, bądź wreszcie wzdłuż dowolnej krzywej, a języczki, w ten sposób otrzymane, przygina się do śrutu tak, aby każdy języczek częściowo wchodził pod jeden z dwóch sąsiednich języczków, a częściowo pokrywał drugi z tych języczków.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że języczki zagina się tak, że jeden z punktów boku, tworzącego koniec języczka, dokładnie pokrywa się z osią tulejki.

3. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że języczki, po zagięciu ich, dociska się do śrutu i unieruchomia zapomocą odpowiedniego wtłoczenia końca łuski do wewnątrz.

Société Française
des Munitions de Chasse
de Tir et de Guerre
(Anciens Établissements
Gevelot & Gaupillat).
Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy

Fig.1

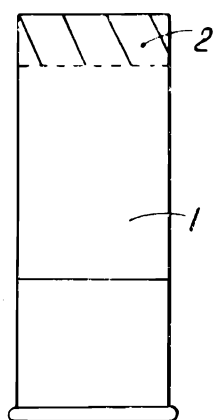

Fig.2

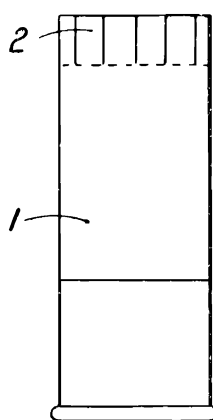

Fig.3

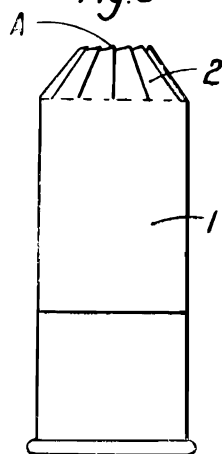

Fig.4

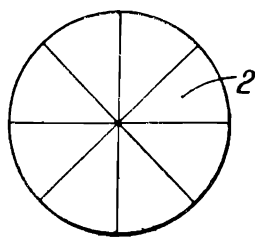

Fig.5

